

INFORMACJA O ODZNACZONYCH

Krzyż Wolności i Solidarności:

1. Adamczyk Andrzej

W latach 1980-1981 aktywnie zaangażował się w działalność NSZZ „Solidarność” na terenie Siedleckiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego. Pełnił funkcję członka Komisji Zakładowej Związku w tym przedsiębiorstwie. Aktywny był także w NSZZ "Podlasie" w Siedlcach, a następnie NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze Oddział Siedlce. W okresie stanu wojennego i po jego zawieszeniu uczestniczył w kolportażu prasy, wydawnictw sygnowanych przez „Solidarność” i innej literatury bezdebitowej. Utrzymywał kontakty z innymi działaczami podziemnej „Solidarności” z Siedlec i terenu województwa siedleckiego. W roku 1983 roku był jednym z inicjatorów akcji wywieszenia flagi Solidarności na najwyższym kominie Siedleckiego Przedsiębiorstwa Budownictwa Ogólnego.

2. Andrzejewska Agnieszka

Zaangażowała się w działalność opozycyjną w Siedlcach już w trakcie nauki w Liceum Ogólnokształcącym Siedlcach. Od 1980 roku aktywnie działała w Ruchu Młodej Polski. Po wprowadzeniu stanu wojennego kontynuowała działalność. Utrzymywała kontakty z działaczami siedleckiej opozycji i zajmowała się kolportażem ulotek, plakatów i znaczków. Jednocześnie związana była z niezależnym ruchem wydawniczym w Siedlcach. Brała aktywny udział w pracach wydawnictwa podziemnego Metrum, które wydawało pismo o takiej samej nazwie i publikacje książkowe. Uczestniczyła w składaniu publikacji i udostępniała w tym celu swoje mieszkanie. W latach 1986-89 w jej mieszkaniu odbywały się pokazy niezależnych filmów tzw. kino domowe. Zaangażowana była również w kolportaż Metrum, a także innych pism między innymi: Tygodnik Mazowsze, Wiadomości Podlaskie, Gazeta Podlaska, KOS oraz książek NOWA, KOS, Krąg, Przedświt, Wydawnictwo Grzegorza Przemyska. W Wydawnictwie im. Grzegorza Przemyska w Siedlcach zajmowała się dodatkowo korektą tekstów. Aktywnie wspierała także działania Siedleckiego Komitetu Oporu Społecznego. Pani Agnieszka Andrzejewska brała aktywny udział w manifestacjach, akcjach protestacyjnych i uroczystościach patriotycznych i rocznicowych w Siedlcach. Represje z powodu działalności opozycyjnej dotknęły także jej najbliższych, ślub ze swoim mężem Mirosławem Andrzejewskim wzięła podczas jego pobytu w więzieniu. Z powodu swej działalności Pani Agnieszka Andrzejewska była inwigilowana i kontrolowana

operacyjnie. Prowadzono z nią rozmowy ostrzegawcze i zatrzymywano, zaś w jej domu przeprowadzono przeszukania.

3. Andrzejewska Krystyna

Związana była z opozycją siedlecką od końca lat 70-tych. Utrzymywała kontakty z działaczami KPN (bardzo aktywny był tu jej syn. Zbigniew) i RMP (czołowym działaczem grupy siedleckiej był jej syn Mirosław) oraz innych grup opozycyjnych. W jej domu odbywały się spotkania, przechowywane były wydawnictwa podziemne i wykonywane transparenty na manifestacje. Pani Krystyna Andrzejewska sama także brała udział w manifestacjach. Z powodu uczestnictwa w nielegalnych zgromadzeniach pod pomnikiem T. Kościuszki w dniach 1 i 3.05. 1983 r. została objęta kontrolą operacyjną oraz przeprowadzono z nią rozmowę ostrzegawczą. Represje objęły całą rodzinę Krystyny Andrzejewskiej. Syn Mirosław po ucieczce z ośrodka dla internowanych w Kwidzynie w dniu 7.08. 1982 do 6.01.1983 ukrywał się i poszukiwany był listem gończym. Z tego powodu Krystyna Andrzejewska była nachodzona przez funkcjonariuszy SB by nakłoniła syna do ujawnienia się. Córka Joanna w 1984 r. za aktywny udział w akcjach ulotkowych, kolportażu prasy i książek została skazana przez Kolegium na karę grzywny, w 1985 roku dwóch synów Mirosław i Leszek zostało aresztowanych i skazanych na wielomiesięczne więzienia. Krystyna Andrzejewska zaangażowała się wówczas w organizowanie obrony dla synów i uchylenie aresztowania. Dzięki wstawiennictwu biskupa siedleckiego Jana Mazura uzyskała dla Mirosława przepustkę czterodniową na jego ślub. Także w wyniku jej interwencji, na wniosek obrony, uchylono areszt względem Leszka, który na znak protestu przeciwko aresztowaniu podjął wielodniową głódówkę, co spowodowało bezpośrednie zagrożenie życia. Z powodu zaangażowania i stałego wspierania działalności opozycyjnej Pani Krystyna Andrzejewska była inwigilowana, wzywana na rozmowy ostrzegawcze, a w jej domu wielokrotnie przeprowadzano przeszukania. Formą represji była także odmowa wydania paszportu w 1982 r.

4. Andrzejewski Leszek

W czasie stanu wojennego i po jego zawieszeniu brał aktywny udział w rozpowszechnianiu wydawnictw bezdebitowych i ulotek na terenie Siedlec i województwa siedleckiego. W latach 1983-1984 uczestniczył także aktywnie w „nielegalnych” zgromadzeniach w Siedlcach, w manifestacjach religijno-patriotycznych i rocznicowych. Aresztowany tymczasowo na mocy postanowienia Prokuratury Rejonowej w Węgrowie z dn. 2.07.1985 r. (zatrzymany 30.06.1985 r. podczas kolportowania ulotek), osadzony w areszcie WUSW w Siedlcach z siedzibą w Łukowie, a następnie w ZK w Siedlcach. W trakcie aresztu w ZK w Siedlcach od 13.07.1985 r. na znak protestu przeciwko aresztowaniu podjął głódówkę. 5. 11.1985 r. uchylono Leszkowi Andrzejewskiemu areszt tymczasowy

zamieniając go na dozór MO z obowiązkiem meldowania się raz w tygodniu w RUSW w Siedlcach. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Węgrowie z 12.12.1985 r. L. Andrzejewski skazany został na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat, a także obowiązkowe podjęcie pracy zarobkowej i powstrzymanie się od kontaktów z osobami „wrogo ustosunkowanymi do współczesnej rzeczywistości”. Z powodu swej działalności był inwigilowany, wzywany na rozmowy ostrzegawcze, a w jego mieszkaniu kilkakrotnie były przeprowadzane przeszukania. Formą represji było także zastrzeżenie wyjazdów zagranicznych na 2 lata

5. Andrzejewski Zbigniew

Współpracował z siedleckimi strukturami podziemnej „Solidarności”. W 1982 r. pomagał ukrywać się swojemu bratu Mirosławowi po jego ucieczce z internowania. Brał udział w kolportażu niezależnej prasy i wydawnictw podziemnych. Do przewożenia literatury bezdebitowej z Warszawy używał własnego samochodu. Kolportował ulotki Radia „Solidarność” Siedlce. Aktywnie uczestniczył w akcjach plakatowych, malowaniu napisów na murach i demonstracjach organizowanych przez „Solidarność”. Podczas demonstracji wykorzystywano malowane przez niego transparenty. Po wyjeździe pod koniec 1987 roku do RFN aktywnie zaangażował się w organizowanie i działalność Stowarzyszenia Emigracji Młodej Polski. Współpracował z polskojęzycznymi czasopismami ukazującymi się w Niemczech, Belgii i Szwajcarii m.in. Słowo Emigracji, Głos Polonii oraz z Radiem Wolna Europa, gdzie przekazywał materiały przemycane z Polski. Był także współorganizatorem wystaw, konferencji i demonstracji prosolidarnościowych.

6. Biały Małgorzata

Była zaangażowana, wraz z mężem Markiem, w działalność opozycyjną w Siedlcach. W okresie stanu wojennego i po jego zawieszeniu uczestniczyła w kolportażu wydawnictw sygnowanych przez „Solidarność” i innej literatury bezdebitowej. Utrzymywała kontakty z innymi działaczami podziemnej „Solidarności” z Siedlec i terenu województwa siedleckiego. Aktywnie uczestniczyła w uroczystościach i manifestacjach patriotyczno-religijnych w Siedlcach. W latach 1984-89 we własnym mieszkaniu składała książki wydawnictw „Metrum” i „Wydawnictwa im. Grzegorza Przemyska” oraz organizowała przedstawienia Teatru Domowego i pokazy filmowe. Czynn timerpierała męża Marka, w okresie jego uwięzienia zabiegała o zapewnienie mu obrony i uwolnienie go.

7. Błoński Lucjan

Od 1977 r. był członkiem Siedlecko-Podlaskiej Grupy Ludowo Narodowej. W 1978 r. uczestniczył w akcji ulotkowej nawołującej do bojkotu wyborów do rad narodowych, rozpowszechniał prasę i wydawnictwa podziemne i pomagał w organizacji rocznicowych

manifestacji patriotycznych. Drukował i kolportował m.in. „Biuletyn Informacyjny KOR”, „Głos”, „Opinię”, „Aneks”, „Zapis”, „Puls”, „Krytykę”. Był jednym z założycieli oraz członkiem KZ NSZZ „Solidarność” w Zakładach Przemysłu Dzierwiarskiego „Karo” w Siedlcach. W swoim zakładzie pracy był współautorem odzewy „Do Całej Załogi” (stanowczy protest przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego i próba zorganizowania strajku). Po wprowadzeniu stanu wojennego został w dniu 14 grudnia 1981 r. internowany i osadzony w Białej Podlaskiej, Włodawie, Lublinie oraz w Kwidzynie. Zwolniony został w dniu 4 września 1982 r. W latach 1983-1989 organizował w siedleckich parafiach spotkania z pisarzami, aktorami i politykami opozycyjnymi, działał w Diecezjalnym Komitecie Charytatywno-Społecznym. W roku 1985 został współzałożycielem, autorem tekstów i drukarzem „Informatora Siedleckiej Solidarności”, który ukazywał się w latach 1985-1989. Brał udział w demonstracjach patriotycznych w Siedlcach. W związku ze swoją działalnością był represjonowany (rewizje, zatrzymania na 48 godzin, rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze, zastrzeżenie wyjazdów zagranicznych).

8. Cichy Andrzej

Był jednym z inicjatorów powołania do życia Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych w Odlewni Staliwa „Stalchemak” w Siedlcach. 10.09.1980 r. został wybrany przewodniczącym Komisji Zakładowej w Odlewni. Brał również czynny udział w organizacji międzyzakładowego ruchu związkowego. W 1980 r. był współzałożycielem MKZ „Ziemia Podlaska”, a 15.03.1981 r. został wybrany w skład Komisji Rewizyjnej MKZ. Był także delegatem do Regionu Mazowsze NSZZ „Solidarność”, uzyskując drugą pod względem ilości liczbę głosów. Po wprowadzeniu stanu wojennego przeprowadzono z nim rozmowę ostrzegawczą w ramach akcji „Klon”, polegającej na rozmowach profilaktyczno-ostrzegawczych z działaczami „Solidarności” nietypowanymi do internowania, w celu ich zastraszenia i zniechęcenia do dalszej działalności opozycyjnej. Mimo to nie zaniechał prowadzenia działalności związkowej i zaangażował się w działalność podziemnych struktur „Solidarności”. Stał na czele tajnej KZ w „Stalchemaku” i podejmował działania w obronie represjonowanych działaczy, zwłaszcza Marka Białego. Pan Andrzej Cichy był również kolporterem podziemnej prasy i wydawnictw. Był także aktywnym uczestnikiem manifestacji, akcji protestacyjnych i uroczystości patriotycznych i rocznicowych w Siedlcach. Z powodu swej działalności był inwigilowany i kontrolowany operacyjnie, prowadzono z nim rozmowy ostrzegawcze i dokonywano przeszukań w jego miejscu zamieszkania. Formą represji wobec Andrzeja Cichego było także zastrzeżenie wyjazdów zagranicznych w 1982.

9. Dauksza Maria

Od powstania NSZZ „Solidarność” była aktywną działaczką związkową, zaangażowaną w tworzenie struktur związku w placówkach kulturalno-oświatowych w Siedlcach. Była członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Kultury woj. siedleckiego. Po wprowadzeniu stanu wojennego włączyła się w działalność podziemnych struktur „Solidarności” w Siedlcach. Była współtwórcą i redaktorem dwutygodnika, a później kwartalnika „Metrum”, które powołano do życia jako pismo Siedleckiego Komitetu Oporu Społecznego. Maria Dauksza była autorką licznych artykułów publikowanych głównie w „Metrum” oraz współautorką Kroniki siedleckiej „Solidarności”. Zaangażowana była również w działalność wydawnictwa Metrum. Była członkiem redakcji tego wydawnictwa oraz wykonywała projekty okładek przygotowywanych publikacji. Pani Maria Dauksza była także aktywnym uczestnikiem manifestacji, uroczystości religijno-patriotycznych i rocznicowych w Siedlcach i innych ośrodkach. W 1985 roku, w ramach zorganizowanej przez „Solidarność” ogólnopolskiej akcji kontrolowania frekwencji wyborczej podczas wyborów do Rad Narodowych, użyczyła swojego mieszkania na centrum obliczania wyników frekwencji.

10. Dąbrowski Stanisław

Był działaczem katolickim zaangażowanym także w ruch związkowy w woj. siedleckim. W latach 80-tych pracował jako sędzia w Sądzie Rejonowym w Węgrowie, a następnie w Sądzie Wojewódzkim w Siedlcach. Od chwili powstania NSZZ „Solidarność” aktywnie zaangażował się w działalność tego związku. Wchodził w skład redakcji pisma NSZZ „Solidarność” MKZ Ziemia Podlaska – „Odnowa”, wydawanego w 1981 r. w Siedlcach. Pan Stanisław Dąbrowski był także w 1981 r. współzałożycielem Klubu Inteligencji Katolickiej w Siedlcach, członkiem jego Zarządu i pierwszym prezesem. Jednocześnie utrzymywał systematyczne kontakty z opozycją siedlecką. Po wprowadzeniu stanu wojennego w latach 1981-1982 współredagował i brał udział w druku „Wiadomości Podlaskich” – pierwszego podziemnego pisma w Siedlcach. Użyczał do tego celu swojego mieszkania. Zaangażowany był także w kolportaż niezależnej prasy i publikacji. W latach 1981-1989 współpracował, jako prawnik z Diecezjalnym Komitetem Charytatywno-Społecznym w Siedlcach. Był także uczestnikiem i współorganizatorem uroczystości i manifestacji patriotycznych m.in. w 1984 r. w Woli Gułowskiej. Pan Stanisław Dąbrowski działał w 1989 w Komitecie Obywatelskim w Siedlcach. Z ramienia „Solidarności” kandydował do sejmu i w wyborach czerwcowych został wybrany posłem.

11. ks. Falkowski Stanisław

Uczestniczył w opozycji niepodległościowej od połowy lat 70-tych. Utrzymywał kontakty z opozycją siedlecką oraz z działaczami KOR z całego kraju. Był także dostarczycielem literatury bezdebitowej do Sokołowa Podlaskiego. W 1980 roku kierował działającą na terenie Sokołowa Podlaskiego grupą młodzieżową, która wykonywała napisy nawołujące do bojkotu wyborów do sejmu i Rad Narodowych. Wraz ze skupioną wokół niego młodzieżą zaangażował się także w kolportaż ulotek, podziemnej prasy i książek. W 1980 roku czynnie zaangażował się i pomagał w tworzeniu się struktur niezależnych związków zawodowych zarówno robotniczych jak i rolniczych. Plebania w Sokołowie, gdzie był wikariuszem, była miejscem spotkań ludzi, którzy organizowali te nowopowstające struktury związkowe. Ksiądz Falkowski brał udział w ogólnopolskiego strajku okupacyjnym NSZZ „S” RI w Siedlcach w dniach 5.11-14.12.1981 r. Po wprowadzeniu stanu wojennego mimo utrudnień ze strony SB nadal czynnie wspierał podziemną Solidarność. Odwiedzał w więzieniach uwięzionych przyjaciół, którzy działali w Solidarności i pomagał materialnie rodzinom internowanych, które także odwiedzał. Współorganizował i aktywnie uczestniczył w uroczystościach religijno-patriotycznych i manifestacjach rocznicowych w Sokołowie Podlaskim przy pomniku ks. Brzóska i w Siedlcach. Za zorganizowanie i prowadzenie manifestacji przy pomniku ks. Brzóska w dniu 23 maja 1985 r. został ukarany przez Kolegium ds. wykroczeń w Sokołowie grzywną w wysokości 50000 zł. Zaangażowany był także w tworzenie i działalność Duszpasterstwa Rolników, skupiającego większość czołowych aktywistów b. NSZZ RI „S”. Spotkania osób związanych z Duszpasterstwem Rolników odbywały się regularnie w Niecieczy, gdzie od 1982 roku był proboszczem. W latach 1987-1989 ksiądz Falkowski był także organizatorem i gospodarzem spotkań, także z udziałem osób z innych województw, zmierzających do reaktywowania związku „Solidarność” Rolników Indywidualnych. Z tego powodu był inwigilowany i kontrolowany operacyjnie.

12. Flis Edward

W 1980 r. był jednym z inicjatorów powołania do życia na węzle PKP w Siedlcach struktur NSZZ „Solidarność”. Był tam etatowym członkiem Komisji Zakładowej Związku pełniąc w niej funkcje skarbnika. Był także członkiem Zarządu Oddziału NSZZ „Solidarność” Siedlce Region Mazowsze. Po wprowadzeniu stanu wojennego wchodził w skład tajnej Komisji Zakładowej siedleckich kolejarzy. Był czynnie zaangażowany w działalność opozycyjną. Brał udział w drukowaniu i kolportowaniu ulotek, akcjach plakatowych, malowaniu napisów na murach, a także wszelkiego rodzaju manifestacjach i demonstracjach organizowanych przez Solidarność na terenie Siedlec. Dzięki jego postawie udało się uratować archiwum oraz sztandar kolejarskiej „Solidarności” z Siedlec. Brał też czynny udział w udzielaniu pomocy osobom represjonowanym przez władze komunistyczne.

13. Głębiński Zbigniew

Związany był od 1984 roku z niezależnym ruchem wydawniczym w Siedlcach. Utrzymywał kontakty ze środowiskiem niezależnego pisma siedleckiej opozycji „Metrum”. Był drukarzem i kolporterem tego nielegalnego pisma. Blisko współpracował w tym zakresie ze współzałożycielem i redaktorem dwutygodnika „Metrum” i jednym z liderów Siedleckiego Komitetu Oporu Społecznego (SKOS) Cezarym Kaźmierczakiem. Wykonywał diapozytywy i drukował metodą sitodruku oraz uczestniczył w szkoleniach dla drukarzy niezależnych organizowanych w Warszawie. Pan Zbigniew Głębiński brał także udział w kolportażu ulotek oraz książek wydawnictw Metrum i wydawnictwa im. Grzegorza Przemyska. Z powodu swej działalności Pan był inwigilowany i objęty kontrolą operacyjną.

14. Jastrzębski Stanisław

Związany był od 1985 roku z niezależnym ruchem wydawniczym w Siedlcach. W trakcie studiów w Wyższej Szkole Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach, gdzie studiował pedagogikę ze specjalnością kulturalno-oświatową, był współzałożycielem Wydawnictwa im. Grzegorza Przemyska, w którym publikował swoje zbiorki poezji. Od 1987 r. podjął aktywną działalność w Towarzystwie Miłośników Podlasia, by poprzez Towarzystwo upowszechnić kulturę niezależną. Towarzystwo Miłośników Podlasia, w którym St. Jastrzębski pełnił funkcję sekretarza, dzięki wsparciu środowiska niezależnego pisma siedleckiej opozycji „Metrum”, organizowało spotkania, odczyty historyczne, koncerty, seanse filmów z drugiego obiegu oraz wystawy. Stanisław Jastrzębski poprzez TMP zaangażowany był także w odnowę i rekonstrukcję kopca marszałka Józefa Piłsudskiego w Zawadach Majówce oraz wszedł w skład powołanego na początku 1989 roku przy TMP Komitetu Odbudowy Pomnika Marszałka Józefa Piłsudskiego w Siedlcach. W 1988 roku był współtwórcą i redaktorem niezależnego pisma studentów WSR-P „NOS” (Niezależna Opinia Studentów). Działał na rzecz reaktywowania NZS w WSR-P w Siedlcach. W kwietniu 1989 roku, z ramienia NZS, wszedł w skład Zarządu Komitetu Obywatelskiego „Solidarność”. W ramach KO organizował druk plakatów i ulotek promujących kandydatów z ramienia KO „S” na posłów i senatorów z woj. siedleckiego. Z powodu swej działalności Pan Stanisław Jastrzębski był inwigilowany i objęty kontrolą operacyjną.

15. Jędrzejuk Elżbieta

W latach 1980-1981 była aktywnym członkiem NSZZ „Solidarność” w Siedlcach. Zaangażowana w organizację struktur związku w siedleckich placówkach oświaty, równocześnie pełniła obowiązki przewodniczącej Komisji Interwencji przy MKZ. Po wprowadzeniu stanu wojennego zajmowała się kolportażem wydawnictw bezdebitowych „Solidarności” na terenie kraju. W dniu 09.12.1983 r. została tymczasowo-aresztowana na

podstawie decyzji wydanej przez wiceprokuratora Prok. Rej. w Jeleniej Górze za kolportaż wydawnictw bezdebitowych w okolicach Świeradowa, osadzona w ZK we Wrocławiu, zwolniona 30.12.1983 r. Dnia 28.03.1984 r. Prok. Rej w Jeleniej Górze skierowała w sprawie Elżbiety Jędrzejuk akt oskarżenia do Sądu Rej. w Jeleniej Górze. Postępowanie umorzono 25.07. 1984 r. na podstawie amnestii. Jako aktywna działaczka w strukturach podziemnych „Solidarności”, prowadząca działalność polityczną zarówno na terenie miasta jak i całego kraju, utrzymująca kontakty z innymi opozycjonistami, w 1983 roku została pozbawiona pracy w LO im. Królowej Jadwigi w Siedlcach jako nauczycielka matematyki i wychowawca młodzieży, a następnie, z inspiracji SB, wojewoda siedlecki zawiesił ją w czynnościach nauczycielki-opiekunki świetlicy Zespołu Szkół Rolniczych w Siedlcach. W dniu 12.12.1986 r. Elżbieta Jędrzejuk za kolportaż wydawnictw bezdebitowych została ukarana przez Rej. Kolegium ds. Wykroczeń przy Naczelniku Dzielnicy Warszawa Śródmieście grzywną w wysokości 30 000 zł. Elżbieta Jędrzejuk działała także aktywnie w Krajowej Komisji Interwencji i Praworządności NSZZ „S” kierowanej przez Zbigniewa Romaszewskiego, uczestniczyła w Międzynarodowym Kongresie Obrońców Praw Człowieka w Nowej Hucie-Mistrzejowicach. Zaangażowana była w działania na rzecz rejestracji Solidarności Wiejskiej woj. siedleckiego. W 1989 r. brała udział w Zjeździe RI „Solidarność”, podczas którego kolportowała broszury. Związana z nielegalną publikacją Gazety Podlaskiej. Aktywnie uczestniczyła w uroczystościach i manifestacjach patriotyczno-religijnych w Siedlcach i Warszawie. W domu Elżbiety Jędrzejuk wielokrotnie dokonywano przeszukań. Formą represji było także zastrzeżenie wyjazdów zagranicznych.

16. Kaźmierczak Cezary

Uczestniczył w opozycji niepodległościowej od 1979 roku. W trakcie nauki szkolnej w Siedlcach aktywnie działał w Ruchu Młodej Polski. Uczestniczył w akcjach ulotkowych i plakatowych w malowaniu haseł na murach. Był kolporterem ulotek, podziemnej prasy i książek. Był zaangażowany w druk pisma RMP „Młoda Myśl”, a następnie „ABC”. Po wprowadzeniu stanu wojennego ukrywał się. 13.12.1981 r. wydrukował ulotkę w obronie internowanych, którą następnie rozpowszechnił. 28 XII 1981 został aresztowany i skazany na 2 miesiące więzienia przez kolegium ds. wykroczeń. W lutym 1982 r. samodzielnie wydawał pismo „Goniec Wojenny”. Z powodu działalności w nielegalnej organizacji RMP w Siedlcach 29.04.1982 r. został internowany. Osadzony w ZK w Siedlcach, Ośrodku Odosobnienia w Lublinie, Załężu k. Rzeszowa i Nowym Łupkowie. W Załężu uczestniczył w buncie internowanych, zaś w Łupkowie został 3.10.1982 r. dotkliwie pobity. Po zwolnieniu z internowania 02.12.1982 r. zaangażował się w działalność podziemnych struktur „Solidarności”, był współzałożycielem i jednym z liderów Siedleckiego Komitetu Oporu Społecznego (SKOS), kolporterem i organizatorem kolportażu podziemnej prasy i wydawnictw. Był współzałożycielem i redaktorem dwutygodnika „Metrum”, pisma

siedleckiej opozycji, a po przekształceniu go w kwartalnik redaktorem naczelnym. Odpowiedzialny był także za wydawnictwo Metrum. Cezary Kaźmierczak był autorem licznych artykułów publikowanych głównie w „Metrum” i paryskim „Kontakcie”, a także w „Tygodniku Mazowsze”. Był organizatorem kontaktów ze strukturami zagranicznymi (m.in. w Paryżu) oraz niezależnych inicjatyw kulturalnych (Teatr Domowy, kino domowe). Był współorganizatorem i aktywnym uczestnikiem manifestacji, akcji protestacyjnych i uroczystości patriotycznych i rocznicowych w Siedlcach. Był także współpracownikiem Komitetu Helsińskiego. Z powodu swej działalności był inwigilowany i kontrolowany operacyjnie oraz karany przez Kolegium do spraw wykroczeń. Wielokrotnie prowadzono z nim rozmowy ostrzegawcze, dokonywano przeszukań w jego miejscu zamieszkania oraz zatrzymywano go na 48 godzin. Formą represji wobec Cezarego Kaźmierczaka było także zastrzeżenie wyjazdów zagranicznych na 2 lata.

17. Musiej Sławomir

W sierpniu 1980 brał udział w zajściach podczas strajków w Gdańsku i Szczecinie. Po powrocie do Siedlec uczestniczył w organizowaniu NSZZ „Solidarność” w swoim zakładzie pracy (Wojewódzki Związek Spółdzielczości Pracy w Siedlcach) i na terenie miasta Siedlce. Od stycznia 1981 roku oddelegowany został do pracy w siedleckim Oddziale NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze, gdzie pełnił funkcję sekretarza oddziału. Następnie został Delegatem na Zjazd Regionu Mazowsze i został zaproszony, jako gość, na I Zjazd NSZZ „Solidarność” w Gdańsku. Za swoją działalność związkową został internowany przez Wydział Śledczy SB KWMO w Siedlcach w okresie 13.12.1981-7.10.1982. W sierpniu 1982 roku został dotkliwie pobity przez Służbę Więzienną podczas strajku internowanych w Ośrodku Odosobnienia w Kwidzynie. Brał także udział w 14-dniowej głodówce zorganizowanej przez osadzonych w tym Zakładzie Karnym. Od 1983 do 1989 był członkiem Tajnej Oddziałowej Komisji Wykonawczej w Siedlcach. Brał czynny udział w organizowaniu demonstracji, akcji ulotkowych i plakatowych na terenie Siedlec. Pomagał w zorganizowaniu kolportażu prasy i wydawnictw podziemnych w Siedlcach, Białej Podlaskiej, Mińsku Mazowieckim i Łukowie. Działał czynnie w Klubie Inteligencji Katolickiej w Siedlcach, Diecezjalnym Komitecie Charytatywno-Społecznym i Stowarzyszeniu Miłośników Podlasia. Wielokrotnie był represjonowany (rewizje i zatrzymania). W 1989 roku został jednym z organizatorów Komitetu Obywatelskiego w Siedlcach.

18. Nowak Henryk

Był aktywnym działaczem NSZZ „Solidarność” na terenie Siedlec, gdzie mieszkał i pracował. Od chwili powstania NSZZ „S” na terenie Wojewódzkiej Dyrekcji ds. Inwestycji w Siedlcach aktywnie zaangażował się w działalność tego związku, pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Zakładowej „S”. Po wprowadzeniu stanu wojennego włączył się

w działalność podziemnych struktur „Solidarności” w Siedlcach. Był kolporterem ulotek, podziemnej prasy i książek. W 1983 r. zaangażował się w działalność Siedleckiego Komitetu Oporu Społecznego. W ramach SKOS nadal uczestniczył w kolportażu wydawnictw niezależnych. Od 1984 r. był wspierał działalność w Siedlcach Radia „Solidarność”. Do nadawania audycji Radia „Solidarność” użyczał swojego mieszkania. Z powodu działalności kolporterskiej i dla Radia „Solidarność” w czerwcu 1984 przeprowadzono w jego domu przeszukanie, podczas którego zakwestionowano wydawnictwa bezdebitowe, oraz ponownie w czerwcu 1985 r. W latach 1984-1989 brał udział w Pielgrzymkach Ludzi Pracy do Częstochowy i innych pielgrzymkach organizowanych przez środowiska opozycyjne w Siedlcach. W 1989 działał w Komitecie Obywatelskim w Siedlcach. Z powodu swej działalności Pan Henryk Nowak był inwigilowany, a w jego mieszkaniu kilkakrotnie były przeprowadzane przeszukania.

19. Perka Stanisław

Od chwili powstania NSZZ „S” w siedleckim węźle PKP aktywnie zaangażował się w działalność tego związku. Był członkiem Komisji Zakładowej „S” i delegatem na Zjazd Siedleckiego Oddziału NSZZ „Solidarność Region Mazowsze. Po wprowadzeniu stanu wojennego przeprowadzono z nim rozmowę ostrzegawczą w ramach akcji „Klon”, polegającej na rozmowach profilaktyczno-ostrzegawczych z działaczami „Solidarności” nietypowanymi do internowania, w celu ich zastraszenia i zniechęcenia do dalszej działalności opozycyjnej. Mimo to włączył się w działalność podziemnych struktur „Solidarności” w Siedlcach. Był hurtowym kolporterem ulotek, podziemnej prasy i książek. Zaangażowany był w kolportaż Metrum, a także innych pism między innymi: Tygodnik Mazowsze, Wiadomości Podlaskie i Gazeta Podlaska. Stanisław Perka prowadził we własnym domu skrzynkę kolportażową. W latach 1986-89 w jego mieszkaniu odbywały się pokazy niezależnych filmów tzw. kino domowe. i różnego rodzaju spotkania siedleckiej opozycji. Z powodu działalności kolporterskiej w marcu 1984 przeprowadzono w jego domu przeszukanie, podczas którego skonfiskowano liczne wydawnictwa bezdebitowe. Z powodu swej działalności Pan Stanisław był inwigilowany, wzywany na rozmowy ostrzegawcze, a w jego mieszkaniu kilkakrotnie były przeprowadzane przeszukania.

20. Prokopiak Antoni

Był jednym z organizatorów Zarządu Gminnego Rolników Indywidualnych NSZZ „Solidarność” w Zbuczynie, został wybrany jego wiceprzewodniczącym. W 1981 Pan Antoni Prokopiak wszedł w skład Prezydium Zarządu NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” województwa siedleckiego. Od 5 XI do 14 XII 1981 roku brał udział w strajku

okupacyjnym budynku organizacji młodzieżowych w Siedlcach zorganizowanym przez siedleckie struktury opozycyjne Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Początkowo akcja ta miała charakter lokalny, a po sześciu dniach prezydium Ogólnokrajowego Komitetu Założycielskiego NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność” przekształciło ją w akcję ogólnopolską zawiązując Ogólnopolski Komitet Protestacyjny NSZZ RI „Solidarność”. Po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce Pan Prokopiak brał udział w organizowaniu opozycyjnych i podziemnych struktur Rolników Indywidualnych NSZZ „Solidarność” na terenie województwa siedleckiego. Działał również w duszpasterstwie rolników. Za swoją opozycyjną działalność został dnia 30 IV 1982 r., internowany i wysłany do ośrodka odosobnienia w Lublinie z którego został zwolniony dnia 25 XI 1982 r. Po wyjściu z internowania nie zaprzestał działalności opozycyjnej kolportując ulotki, biuletyny, plakaty oraz prasę bezdebitową. W jego gospodarstwie niejednokrotnie Służba Bezpieczeństwa przeprowadzała rewizje oraz przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, a on sam wzywany był na przesłuchania i wielokrotnie zatrzymywany. W 1989 roku Pan Antoni Prokopiak był czynnie zaangażowany w akcje wyborcze po stronie opozycji solidarnościowej.

21. Rosochacki Leszek

Był aktywnym działaczem opozycji niepodległościowej inwigilowanym przez Służbę Bezpieczeństwa, który od początku 1980 roku w Siedlcach i na terenie Sokołowa Podlaskiego drukował, przechowywał i rozpowszechniał nielegalne ulotki, biuletyny i prasę. Pisał listy otwarte i podania do władz w sprawach ważnych dla regionu. Współtworzył i organizował związki zawodowe w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w Morszkowie, gdzie od 1980 roku był przewodniczącym Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność”. Od 1981 roku był założycielem i aktywnym członkiem związku NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze Oddział Sokołów Podlaski. Aktywnie uczestniczył w organizacji komitetów założycielskich NSZZ „Solidarność” w sokołowskich zakładach pracy oraz po rejestracji NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych w tworzeniu struktur tego związku na terenie gmin obecnego powiatu sokołowskiego. Po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce 13.12.1981 r., został aresztowany i przetrzymywany przez Służbę Bezpieczeństwa przez kilka dni w areszcie. Po zwolnieniu z aresztu nie zaprzestał działalności związkowej zagrożonej karą pozbawienia wolności i nadal uczestniczył w strukturach zdelegalizowanych związków NSZZ „Solidarność” oraz NSZZ „Solidarność” Rolników Indywidualnych. Przechowywał nielegalne materiały i organizował kolportaż ulotek, prasy bezdebitowej m. in. „Tygodnik Mazowsze” i „Wola”, wydawnictw i biuletynów, rozwieszał plakaty, transparenty. Uczestniczył w akcjach strajkowych i pikietach oraz mszach za Ojczyznę organizowanych przez NSZZ „Solidarność”. Organizował obchody upamiętniające chlubne karty Polski np. 118 rocznicę stracenia księdza Stanisława Brzóska w Sokołowie Podlaskim w 1865 roku. W

1989 roku został członkiem Komitetu Obywatelskiego „Solidarność” w Sokołowie Podlaskim i czynnie włączył się w akcję wyborczą.

22. Turska Ewa

Od chwili powstania NSZZ „S” w Biurze Projektów Budownictwa Komunalnego w Łodzi aktywnie zaangażowała się w działalność tego związku, jednocześnie ściśle współdziałając z NSZZ „Solidarność” w Siedlcach. Po wprowadzeniu stanu wojennego włączyła się w działalność podziemnych struktur „Solidarności” w Siedlcach, szczególnie wspierała Siedlecki Komitet Oporu Społecznego. W jej mieszkaniu w Łodzi mieściła się siedlecka skrzynka kolportażowa i kontaktowa. W ramach SKOS uczestniczyła w kolportażu wydawnictw niezależnych, siedleckiego pisma Metrum, a także innych tytułów prasy niezależnej. Łódzką prasę niezależną przywoziła do Warszawy i Siedlec, a do Łodzi dostarczała prasę z Warszawy i Siedlec. W latach 1983-85 w swoim mieszkaniu w Łodzi produkowała naklejki samoprzylepne, których autorem był jej mąż artysta plastyk Karol Turski. W 1982 r. Ewa Turska dostarczyła do obozu internowania w Mielęcinie, gdzie przebywał jej brat Tomasz Olko, okolicznościową pieczętkę także zaprojektowaną przez męża, który na potrzeby siedleckich struktur podziemnych projektował i wykonywał nie tylko pieczętki z napisami o tematyce solidarnościowej, ale także makiety i sita do druku plakatów, banknotów, znaczków, kalendarzy oraz loga „Metrum” i „Gazety Podlaskiej”, które kolportowała Ewa Turska. Ewa Turska pomagała także SKOS-owi w zdobywaniu deficytowych materiałów drukarskich takich jak farby drukarskie, diapozytywy i różnego rodzaju odczynniki chemiczne niezbędne w fotografii. Materiały te pozyskiwane były przez Ewę Turską ze Związku Polskich Artystów Plastyków, którego członkiem był Karol Turski. W latach 1986-1989 w mieszkaniu Ewy Turskiej w Łodzi odbywały się ponadto pokazy niezależnych filmów tzw. kino domowe. i różnego rodzaju spotkania, także z przedstawicielami siedleckiej opozycji.

23. Wołowicz Marianna

Od powstania NSZZ „Solidarność” była aktywną działaczką, zaangażowaną w tworzenie struktur związku w Banku Gospodarki Żywnościowej w Siedlcach. Po wprowadzeniu stanu wojennego włączyła się w działalność podziemnych struktur „Solidarności” w Siedlcach, współpracowała z Siedleckim Komitetem Oporu Społecznego. Od 1984 roku aktywnie wspierała działalność w Siedlcach Radia „Solidarność” i wchodziła w skład ścisłego kierownictwa tego Radia. W Radiu „S” Siedlce odpowiedzialna była za montaż audycji i ich przegrywanie do emisji. Zajmowała się także wyszukiwaniem miejsc skąd mogły być nadawane programy siedleckiego Radia „Solidarność”. Do nadawania audycji Radia „Solidarność” Marianna Wołowicz użyczała także swojego mieszkania. Tam również przechowywane było archiwum radiowe.

24. Żukowski Henryk

Był aktywnym działaczem NSZZ „S” na terenie Siedlec, gdzie mieszkał i pracował. Od chwili powstania NSZZ „S” na terenie Węzła PKP Siedlce aktywnie zaangażował się w działalność tego związku, pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Interwencyjnej w Komisji Zakładowej „Solidarności”. We wrześniu 1980 r. wybrany został w skład 5 osobowego Zarządu NSZZ „Podlasie”, a następnie reprezentował pracowników PKP Siedlce w NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze Oddział Siedlce. Po wprowadzeniu stanu wojennego włączył się w działalność podziemnych struktur „Solidarności” w Siedlcach. Był kolporterem podziemnej prasy i książek. Brał także aktywny udział w manifestacjach, akcjach protestacyjnych i uroczystościach patriotycznych i rocznicowych w Siedlcach.